శాశ్వత పరిష్కారం కోసం చూస్తాడు. ఆయన మంచి గురువు కాదు అని మనం అనుకొన్నా ఆయనకు నష్టంలేదు. దైనందిన జీవితంలో నీవు ఏపని విడిచిపెట్టనక్కరలేదు. పని విడిచిపెడితే జ్ఞానం రాదు. నీవు చేసే పనిలోనే మున్గుతూ రావాలి. అలా మునిగినప్పుడు సత్యం నీకు తెలియబడకుండా ఎలా ఉంటుంది.

ఇప్పుడు మాకు మోక్షం ఎందుకు? మా పని బాగానే ఉంది అని అనుకొంటున్నారా? ఇప్పుడు మనం ఉన్న స్థితి నిజమైతే మనకు దుఃఖం రాదు. కాని అది నిజం కాదు కాబట్టి మనకు దుఃఖం వస్తుంది. నిజంలోనుండి దుఃఖం రాదు, అనిజంలోనుండి దుఃఖం వస్తుంది. ఇప్పుడు మనం అనుభవించేది దొంగశాంతి. ఇడ్లీలో పచ్చడి బాగాలేకపోతే మనకు శాంతి అంతా పోతుంది. ఇది దొంగశాంతి. శాస్త్రలు చదువుతున్నాము. గీత చదువుతున్నాము కాని ప్రాక్టికల్ లైఫ్‌లో ఇలా ఉంటున్నాము. ఏది నిజమైన శాంతి అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు అంటే బాహ్యమైన కారణములు ఏ కారణం కూడా మీ శాంతిని కదపలేదో, కుదపలేదో అది నిజమైన శాంతి అని చెప్పాడు. చైతన్యస్రవంతి నీ హృదయంలో ఉంది. అందులోనికి వెళ్ళి కలిసిపో. అప్పుడు ఆనందమే ఆనందము. శాంతే శాంతి. అది స్వతంత్రంగా ఉంటుంది. అది నిజమైన శాంతి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 21-2-2000, గోగులమఠం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మీరు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి చెందాలంటే ముందు మీరు ఆత్మవిశ్వాసం పెంచుకోవాలి. మీ కళ్ళతో మిమ్మల్ని చూసుకోండి, ఇతరులకళ్ళతో మిమ్మల్ని చూసుకోవద్దు. మీరు ఎన్ని శాస్త్రములు చదివినా ఆత్మవిశ్వాసం లేకపోతే మీకు మోక్షం రాదు. సహృదయంతోను, సద్బుద్ధితోను ఏ పని ప్రారంభించినా అది సఫలమవుతుంది. మన శరీరం పడిపోయిన తరువాత కూడా ఆపని అలా కంటిన్యూ అవుతుంది. ఎవరైనా మనలను విమర్శిస్తే మీకు విమర్శించే శక్తి ఉన్నా, విమర్శించటానికి తగిన కారణములున్నా విమర్శించకూడదు. అలా విమర్శించటం వలన రజోగుణం పెరుగుతుంది. ధర్మాన్ని ఆచరించటం వలన, మనం చేయగలిగిన మంచి ఇతరులకు చేయటం వలన మనం పవిత్రులమవుతాము. మనం పవిత్రులమైతే లోపల ఉన్న పవిత్రమైన వస్తువు మనకు వ్యక్తమవుతుంది. నీలోపల సత్యవస్తువు ఉంది అని పెద్దలు చెపుతూ ఉంటే, శాస్త్రాలు చెపుతూ

ఉంటే ఆ మాట మీద మీకు విశ్వాసం లేనప్పుడు మీరు సాధన ఏమి చేస్తారు, దానిని ఎలా పొందుతారు. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని ఆయన మీద విశ్వాసం పెట్టుకుంటే ఆ విశ్వాసమే మన సాదనకు పెట్టుబడి. మీ విశ్వాసం గాని, మీరు చేసే మంచిపనిగాని వృధాపోదు అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. ఈశ్వరసంకల్పం లేకుండా ప్రకృతిలో ఏమీ జరుగదు. మనకు ఉండవలసినంత వైరాగ్యం, వివేకం, విశ్వాసం లేవు. వాటిని మనం జాగ్రత్తగా అలవర్చుకోవాలి. రమణమహర్షి, రామకృష్ణుడు ఏ స్థితిని పొందారో ఆ స్థితిని మనం కూడా పొందవచ్చు. ప్రతీ చిన్న విషయానికి మనస్సును కంగారు పెట్టుకోకూడదు. జీవితం ఎప్పుడూ ఒకరకంగా వెళ్ళదు. ఎందుచేతనంటే కేవలం అన్నంతినటానికి, బట్టలు కట్టుకోవటానికి, ఇంట్లో కూర్చోవటానికి మనం ఇక్కడకు రాలేదు. జీవితంలో జరిగే సంఘటనలనుండి, సమాజంలో జరిగే సంఘటనలనుండి మనం చేర్చుకోవలసిన పాఠాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. మీరు అభివృద్ధి పొందుతూ ఉంటే మిమ్మల్ని చూసి అనేకమంది పాఠాలు నేర్చుకొంటారు. ఒకవేళ వారు నేర్చుకోకపోయినా మీకు నష్టంలేదు. మీరు తరిస్తారు.

భగవంతుడు లేడు, పునర్జన్మ లేదు అని ఎవడైనా చెబుతూ ఉంటే ఆ మాటలు నిజం అనుకొని ఆ మాటలకు మీ మనస్సులో కొంత చోటిస్తే మీరు పనికి రారు, మీకు భవిష్యత్ లేదు. మనకు పెంకితనం ఉండకూడదు గాని పట్టుదల ఉండాలి. ఎవరైనా ఏదైనా సలహా చెబుతూ ఉంటే అందులో మంచి ఉంటే అది మనకు ఇష్టం లేకపోయినా అందులో మంచి ఉందని మీ బుద్ధి గ్రహించినపుడు దానిని ఆచరించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఈశ్వరుడి పట్ల విశ్వాసం కుదిరే కొలది మీ మనస్సు యొక్క చాపల్యం తగ్గుతూ ఉంటుంది. గాలిలేని చోట దీపం ఎలా ఉంటుందో ఈశ్వరుడి పట్ల విశ్వాసం కుదిరితే మనస్సు అంత నిలకడగా నిదానంగా ఉంటుంది. ఒక మనిషి ఎంత దురాచారుడు అయినప్పటికి వాడికి భగవంతునిపైన పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంటే వాడు తొందరగా బాగుపడతాడు. వాడు దురాచారంలోనుండి సదాచారంలోనికి వచ్చి వాడు తొందరగా బాగుపడే అవకాశం ఉంది. విశ్వాసానికి అంత బలం ఉంది. నేను బాగుపడటానికి ఏదైనా సలహా చెప్పండి అని మహమ్మద్ ప్రవక్తను ఒక భక్తుడు అడిగాడు. ప్రవక్త ఏమన్నాడు అంటే నీకు కారణం లేకుండా కోపం వస్తోంది, కారణం లేకుండా కోపం వస్తూ ఉంటే నేను చెప్పింది నీ బుర్రకు ఏమి ఎక్కుతుంది ముందు అది తొలగించుకొనిరా అని చెప్పాడు. నీవు తొలగించుకోవలసిన దానిని తొలగించుకొని వస్తే నేను సలహా చెపుతాను అప్పుడు ఆ మాట

యొక్క విలువ నీకు తెలుస్తుంది. అప్పుడు దానిని ఆచరించి బాగుపడతావు అని చెప్పాడు.

మీకు ఇష్టమైన దేవుని ఆరాధించండి. అంతేగాని మతాలు మార్చుకోవద్దు. మీ ఇంట్లో కావలసిన వస్తువులు అన్నీ ఉన్నప్పుడు ఇతరుల ఇంటికి వెళ్ళటం ఎందుకు. అలాగే మన మతంలో మోక్షం పొందటానికి సామాగ్రి అంతా ఉన్నప్పుడు ఇంకోమతం లోనికి వెళ్ళటం ఎందుకు? మీకు నచ్చిన భగవంతుని యొక్క రూపాన్ని గాని, మానవ గురువుని గాని ఆరాధించుకోండి. ఆయన చెప్పిన మాటలను ఆచరిస్తే, ఆయన చెప్పిన విధంగా జీవిస్తే మీ జీవితం బాగా జరిగిపోతుంది, మీరు బాగుపడతారు.

మనం తినే తిండి విషయంలోను కట్టుకొనే బట్టల విషయంలోను జాగ్రత్తగా ఉంటాము గాని వచ్చే తలంపుల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండటంలేదు. మనిషిని నడిపేవి తలంపులే. తలంపును బట్టి శరీరం పనిచేస్తుంది. చెడు తలంపులకు పనిముట్టుగా ఈదేహం ఉంటే చీకటిలోకాలకు వెళతాము. మంచి తలంపులకు పని ముట్టుగా ఈ దేహం ఉంటే పుణ్యలోకాలకు వెళతాము. తలంపుల విషయంలో ఉండవలసినంత జాగ్రత్తగా మనం ఉండటంలేదు. మరణానంతరము మన తలంపులు మనకూడా వస్తాయి. ప్రతి తలంపుకు మనం సమాధానం చెప్పాలి. అందువలన తలంపుల విషయంలో మనం బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. గురువు అనుగ్రహం ఎప్పడూ ఉంటుంది. దానిని పొందటానికి మనం తయారవ్వాలి. నదికి వెళ్ళినప్పుడు మనం చెంబు తీసుకొని వెళితే చెంబుతో నీరు తెచ్చుకోగలము, బిందె తీసుకొని వెళితే బిందెడు నీరు తెచ్చుకోగలము. నదిలో నీరు అంతే అని కాదు ఇంకా చాలా నీరు ఉంది మనం ఏది తీసుకుని వెళితే అంతే నీరు తెచ్చుకోగలము. గురువు అనుగ్రహం కూడా అంతే అది మన అర్హతనుబట్టి యోగ్యతనుబట్టి మనకు అందుతుంది. అందువలన అనుగ్రహాన్ని పొందటానికి తగిన అర్హత, యోగ్యత సంపాదించటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. ఎదుటి వారిలో ఉన్న మంచిని చూస్తే నేను మంచివాడను అవుతాను, ఎదుటి వారిలో ఉన్న చెడ్డను చూస్తే నేను చెడ్డవాడను అవుతాను. అందరి హృదయాలలోను ఉన్న భగవంతుని చూడటం నేర్చుకొంటే నాకు భగవదనుభవం కలుగుతుంది. కత్తి అంచుమీద నడిచేవాడు ఎంత జాగ్రత్తగా ఉంటాడో ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో ప్రవేశించాక భగవదనుభవం పొందాలనుకొనే సాధకుడు అంత జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

మనస్సు అంటే అనేక తలంపుల యొక్క సమూహామే మనస్సు. మనస్సు అంటే ఒక

గడ్డితాడు వంటిది. గడ్డితాడులో ఉన్న గడ్డిపరకలను ఒకో దానిని తీసివేస్తే ఇంక గడ్డితాడు లేదు. అలాగే నీ మనస్సులో ఉన్న ఆలోచనలు, తలంపులను ఒకో దానిని తీసివేస్తే మనస్సు అనేది ఏమీ మిగలదు. నేను అందరి హృదయాలలో ఉన్నాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు కదా అక్కడనుండే మనస్సు ఉదయిస్తోంది. మనస్సు దాని మూలంలోనికి వెళ్ళే కొలది అది అణుగుతుంది. ఎవరి మీద అయినా రాగం వచ్చినా, ద్వేషం వచ్చినా మనస్సు విజృంభిస్తూ ఉంటుంది. మనస్సును నీవు అణుగు అంటే అది అణగదు. ఏ కారణాల వలన మనస్సు బాహ్యముఖమవుతుందో ఆ కారణాలను తొలగించుకొంటే మనస్సు దాని అంతట అదే అణుగుతుంది. నిప్పలో పెట్టిన కట్టెలను ఒకోదానిని తీసివేస్తే మీరు నీరుపోసి ఆర్పనక్కరలేదు మంటదాని అంతట అదే ఆరిపోతుంది. అలాగే మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళే కారణాలను ఒకో దానిని తొలగిస్తే అదే చల్లారిపోతుంది. రాగద్వేషములను తగ్గించుకొంటే మనస్సు అణుగుతుంది. మనస్సు చలించటానికి మన రూపం, నామం, కారణం. మీకు ఇష్టమైన భగవంతుని రూపాన్ని ఆరాధించండి. నామాన్ని స్మరించండి. అప్పుడు మన నామ రూపములకు దూరమవుతాము. అప్పుడు మనస్సు అణుగుతుంది.

మనస్సు అణిగిన వాడు ఎలా జీవిస్తాడు అంటే చచ్చిన వాడి వలె జీవిస్తాడు. అంటే వాడు పని చేయడు మొద్దుగా ఉంటాడని కాదు. వాడి పద్ధతిలో వాడు పనిచేస్తాడు, వికారమువలన పనిచేయడు, మనస్సు అణిగినవాడు నిర్మలంగా ఉంటాడు, నిశ్చలంగా ఉంటాడు, సన్మానాలు చేస్తే పొంగిపోడు, దూషణలు చేస్తే కృంగిపోడు. దానికి సంబంధించిన రియాక్షన్ వాడికి ఉండదు. వాడికి యాక్షన్ ఉంటుంది గాని రియాక్షన్ ఉండనే ఉండదు. అందరి హృదయాలలో తననే చూసుకొంటూ ఉంటాడు. తన హృదయంలో అదరిని చూసుకొంటూ ఉంటాడు. మనస్సు అణిగిన వాడు అలా ఉంటాడు బేధం మనస్సులో ఉంది. మనస్సు దాటి వెళితే బేధం లేదు - మనస్సు అణిగిన వాడికి ఈ దేహం మనస్సుకు పనిముట్టుగా ఉండదు, లోపల ఉన్న ఈశ్వరుడికి పనిముట్టుగా ఉంటుంది. ఆ దేహం ద్వారా ఈశ్వరుడు పనిచేస్తాడు, ఆ దేహం దేవాలయం అవుతుంది. మనస్సు అణిగినవాడికి మనస్సు అణగని వాడికి తేడా ఎలా ఉంటుంది అంటే మనస్సు అణిగినవాడు ఎదుటి వారితో వ్యవహరించేటప్పుడు శాంతిగా వ్యవహరిస్తాడు. ఎదుటి వాడు ఉద్రేకపడుతున్నాడు అనుకోండి నాకు మటుకు ఉద్రేకపడటం చేతకాదా ఏమిటి అని వీడు కూడా ఉద్రేకపడడు. ఎందుచేతనంటే అక్కడ మనస్సులేదు. మనస్సు అణిగిన

వాడు తన పద్ధతిలో తాను వ్యవహరిస్తాడు. కాని ఇతరులను అనుసరించడు. మనస్సు అణగనివాడు తనకు ఎవరైనా అపకారం చేస్తే తిరిగి అపకారం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉంటాడు. మనస్సు అణిగినవాడికి మనం అపకారం చేసినా తిరిగి మనకు ఉపకారం చేస్తాడు గాని అపకారం చేయడు. ఎందుచేతనంటే అపకారం చేసే గుణం ఎప్పుడో చనిపోయింది కాబట్టి. భగవాన్‌ను కూడా కొంతమంది విమర్శించేవారు. మరల కొన్నిరోజుల తరువాత వచ్చి ఏదో పొరపాటున అలా అన్నాము ఏమీ అనుకోవద్దు అని చెప్పేవారు., నాకు మనస్సు ఉంటే నీవు ఏమీ అనుకోవద్దని చెప్పినా అనుకొంటాను. నీవు స్తోత్రం చేసినా, ధూషణ చేసినా అనుకోవటానికి ఇక్కడ ఎవడూ లేడు. వాడు ఏనాడో చనిపోయాడు. ఇక్కడ ఉన్నవాడు ఎవడో నీకు అర్ధంకాదు అని చెప్పేవారు. జ్ఞానం యొక్క వైభవం జ్ఞానంలేని వాడికి తెలియదు. ఎవరిని స్మరిస్తూ ఉంటే, ఎవడిని పూజిస్తూ ఉంటే మీ మనస్సుకు నిర్మలత్వం వస్తుందో వారిని ఆరాధిస్తారు గాని కోట్లు డబ్బు ఉన్నవాడిని వాడికి డబ్బు ఉంది కదా అని ఎవరూ ఆరాధించరు. ప్రపంచంలో ఉన్న సంపద అంతా మూటకడితే అది జ్ఞాని యొక్క శాంతి ముందు బలాదూర్ అంటే జ్ఞానికి అనుభవంలోనికి వచ్చిన శాంతితో ఆ సంపద పోల్చటానికి సరికాదు. మీకు మోక్షం కావాలంటే ఒక పద్ధతి చెపుతాను. మీకు లోకం మీద గౌరవం ఉందా. దేవుడు మీద గౌరవం ఉందా అని చూసుకోండి. లోకం మీద ఎంత గౌరవం ఉందో ఈశ్వరుడి మీద అంత గౌరవం ఉంటే ఈశ్వరుడే వచ్చి తన స్వరూపాన్ని మీకు ఇస్తాడు. మీకు ఎవరి మీద గౌరవం వుందో చూసుకోండి. మీరు సమాజాన్ని మోసంచేయగలరు కాని ఈశ్వరుడిని మోసం చేయలేరు. మనకు ఎంతసేపు లోకం గౌరవం సంపాదించాలి అనే గాని భగవంతుని అనుగ్రహాన్ని సంపాదించాలి అనే ధోరణే మనకు లేదు.

కైలాసం ఎక్కడ ఉంది, వైకుంఠం ఎక్కడ ఉంది, స్వర్గం ఎక్కడ ఉంది అనే గొడవలు వద్దు. అవి అన్నీ అనవసరం. నీవు ఎందులో నుండి విడుదల పొందాలని శాస్త్రం చెపుతోందో ముందు అందులోనుండి విడుదల పొందు. ఆ తుక్కులో నుండి బయటకురా, తుక్కు అంటే బి.యమ్.ఐ అంటే శరీరము, మనస్సు, తెలివి వీటిలోనుండి బయటకు రా. రమణభక్తుడు ఒకడు ఢిల్లీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఢిల్లీలో ఉన్నప్పుడు అరుణాచలం వచ్చి మిమ్మల్ని చూడాలని ఉంటుంది. అరుణాచలం వచ్చాక ఢిల్లీ వెళ్ళిపోవాలని ఉంటుంది. ఇదేమి గొడవ అని భగవాన్‌ను అడిగాడు. గురువు అంటే శరీరం అనుకొంటున్నావు, గురువు అంటే దేహం కాదు. గురువు అంటే ఆత్మ. ఆత్మకి భిన్నంగా నువ్వు ఉన్నావనుకొన్నంత

కాలం ఈ తిప్పలు తప్పవు. ఒక స్థలంమీద కూడా ఎక్కువ వ్యామోహం పెట్టుకోకూడదు. అది కూడా నిన్ను బంధిస్తుంది, గురువు మీద ప్రేమ, ఆప్యాయత లోపల నుండి రావాలి. అది అంటించుకొంటే రాదు. జన్మాంతర అనుబంధం వలన ప్రేమ, ఆప్యాయత లోపల నుండి ఉబికి ఉబికి వస్తుంది. గురువు అంటే దేహం కాదు గురువు దేహం పోయిన తరువాత కూడా గురువుతో అనుబంధం పోదు. నిజమైనగురువు నీ లోపలే ఉన్నాడు. నిజమైన అరుణాచలం నీలోపలే ఉంది. కాని మనం వేరుగా ఉన్నాము. అరుణాచలం వేరుగా ఉంది అనుకొంటున్నాము. ఈ బేదబుద్ధి ఉన్నంతకాలం అరుణాచలం వెళ్ళటం, రావటం తప్పదు. ఈ గందరగోళం అంతా దేహబుద్ధిలోనుండి వస్తోంది. నీకు ఆత్మబుద్ధి కలిగే వరకు ఈ అల్లరి తప్పదు. రామకృష్ణుడు చెప్పిన మాటలు అన్నీ మహేంద్రనాద్ గుప్తా ఒక పుస్తకం వ్రాసారు. అంత పెద్ద పుస్తకం వ్రాసి ఆయన పేరుపెట్టుకోవటం ఆయనకు ఇష్టంలేదు. ఎవరు వ్రాస్తే ఏముంది. చదువుకొని బాగుపడటం ముఖ్యం అన్నారు. మనం పదిరూపాయలు చందా యిస్తే పెద్ద అక్షరాలలో వ్రాయాలి. ఇంక మన మనస్సు ఎలా అణుగుతుంది. మనకు దేవుని కంటే మన నామం, మన రూపం అంటే ఎక్కువ ఇష్టం ఇంక మన మనస్సు ఎలా అణుగుతుంది. దేహానికి ఇవ్వవలసిన ప్రాముఖ్యత కంటే అతిగా ఇవ్వటం వలన మనస్సు అణగటం లేదు. నా భవిష్యత్ ఎలాగ ఉంటుంది అని భగవాన్‌ను అడిగితే ఇప్పుడు ఎలాగ ఉన్నావో భవిష్యత్‌లో కూడా అలాగే ఉంటావు అని చెప్పారు. మీరు సాధన చేసి ప్రకృతి గుణాలనుండి బయటకు రావాలి గాని ఏమీ చేయకుండా వచ్చే జన్మలో ఎలాగ ఉంటాముఅంటే ఈ జన్మలో ఎలాగ ఉన్నావో వచ్చే జన్మలో కూడా అలాగే ఉంటావు. నీవు సాధన చేస్తే కదా ఉత్తమ జన్మలు వచ్చేది.

మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగుడుతూ ఉంటే పాయసం నోటిలో పోసుకున్నట్లు ఉంటుంది. అలా మిమ్మల్ని పొగడకుండా నిర్మాణాత్మకమైన మంచి సలహా చెపుతున్నారు అనుకోండి. అది మీకు ఇష్టం లేకపోయినా దానిని మీరు స్వీకరించాలి. అప్పుడు మీరు వివేకవంతులవుతారు. కొంతమంది ఎంత డబ్బు ఉన్నా చాలా నిరాడంబరంగా ఉంటారు. ఎదిగే కొలది ఒదిగి ఉన్నవాడికి అది అభివృద్ధిలోనికి వస్తుంది. మీకు ఏదైనా గౌరవం వచ్చినా దానిని ఇముడ్చుకోవాలి. గౌరవాన్ని ధనాన్ని ఇముడ్చుకోలేనప్పుడు మీకు జ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. మీకు కోరికలు ఉంటే భగవంతుడు నెరవేరుస్తాడు. నెరవేరినప్పుడు సంతోషిస్తే రజోగుణం పెరుగుతుంది. నెరవేరినా, నెరవేరకపోయినా సమానంగా ఉంటే సత్వగుణం పెరుగుతుంది. గుణాలలోనే మాయ ఉంది. ఈ గుణాలలో నుండి ఎవడు

బయటకు వస్తాడు అంటే భగవంతుని పాదాలను ఆశ్రయించినవాడు బయటకు వస్తాడు. గుణాలనుండి బయటకు వచ్చిన తరువాత పొందవలసింది పొందుతాడు. అన్ని మంచి పనులు మనం చేయలేము. ఎవరైనా మంచి పనులు చేస్తే మనం సంతోషించాలి. అలా సంతోషించటం వలన అందులో వాటా మనకు భగవంతుడు ఇస్తాడు. అది చూసి అసూయపడితే వారిలో ఉన్న దోషాలను మనకు ట్రాన్స్ఫర్ చేసి మనలను అనుభవించమంటాడు.

భగవాన్ యాత్రలు ఏమీ చేయలేదు. ఎందుచేతనంటే ఆయనకు సృష్టిలేదు. నీ తలను గోడకు పెట్టి కొట్టుకొంటావు అనుకో తాడు పాము అవుతుందా అనేవారు భగవాన్, అంటే దాని అర్ధం ఏమిటి అంటే లోకం ఆత్మ అవుతుందా అని చెప్పటం. లోకం లేదు అని చెప్పాడు లేనట్లుగా జీవించాడు వాడు భగవాన్. కాశీకి పంపమని భగవాన్ తల్లి భగవాన్ను అడిగేది. కాశీ అంటే రెండు అక్షరాలు, ఆ రెండు అక్షరాలు మర్చిపోతే ఏమీలేదు అనేవారు భగవాన్. ఈ శరీరం ఉండగానే రాగద్వేషముల వేగం తగ్గించుకొంటే మనస్సు అణుగుతుంది. రాగద్వేషములు ఉంటే మనస్సు అణగదు. మనస్సుకు ఆధారంగా ఉన్న రాగద్వేషములు తీసివేస్తే మనస్సు వెళ్ళి హృదయ గుహలో పడి అది నశిస్తుంది. అప్పుడు గుహలో ఉన్న ఈశ్వరుడు తన స్వరూపాన్ని నీకు ఇస్తాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 4-3-2000, చించినాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

భక్తులు భగవంతుడిని ఎంత ప్రేమిస్తారో అంతకంటే ఎక్కువగా భగవంతుడు భక్తులను ప్రేమిస్తాడు. మనకు ఎంతో కొంత భగవంతుని మీద ప్రేమ ఉంటుంది. భగవంతుని ప్రేమిస్తున్నాము అనుకొంటాము. ఆయనను మనం ప్రేమించిన దానికంటే ఆయనే మనలను ఎక్కువగా ప్రేమిస్తాడు అది మన గుర్తింపుకు రావటం లేదు. శివనామం చేదా అని ఇప్పుడు ఎవరో పాటపాడారు. నిజంగానే కొంతమందికి చేదుగా ఉంటుంది. సహజంగా హృదయంలో దైవీసంపద లేకపోతే భగవంతుని నామం చేదుగానే ఉంటుంది. శివనామం అందరికీ చేదుగా ఉండదు. హృదయంలో నిర్మలత్వం లేనివాడికి, ధర్మంయందు గౌరవం లేనివాడికి శివనామం చేదుగానే ఉంటుంది. రాళ్ళతో, రప్పలతో గుడులు కడుతున్నారు. ఒక మనిషి యొక్క హృదయాన్ని దేవాలయంగా చేయటానికి ఎంతమంది ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. మన దగ్గర డబ్బు ఉంటే గుడులు కట్టవచ్చు.